

NO
LIFEGUARD
ON DUTY

memymom

HET
LEVEN
ZOALS
HET IS

Achter de naam 'memymom' gaat het Belgische fotografenduo Marilène Coolens en Lisa De Boeck schuil. Moeder en dochter werken al 28 jaar aan een uniek en intrigerende oeuvre vol knipogen naar de populaire beeldcultuur en kunst. Het fotomuseum in Charleroi toont een fascinerend retrospectief op hun werk.

tekst: Erik Derycke foto's: memymom

▲ Real Wild Child, 1994.

▲ You Made Me Fly High, 2013.

▼ I Eat Alone, 2013.

▼ The Misfit, 1996.

Zoals zoveel moeders legt Marilène Coolens met haar camera vast hoe haar dochter Lisa en haar twee zonen opgroeien. Lisa houdt ervan scènes uit bioscoopfilms en tv-series na te spelen. De locatie is hun woning, het decor een gordijn of doek dat tegen de muur getapet wordt, en zelfgemaakte kostuums maken het verhaal af. "Bioscoopfilms waren een enorme invloed in ons gezin," herinnert Lisa zich. "Ik had de Batman-film van Tim Robbins gezien, en ik wou zelf worden zoals Catwoman. Ik heb toen zelf een kostuum gemaakt zodat ik kon poseren zoals Michelle Pfeiffer. Het kostte me geen moeite om Marilène te laten meegaan in dat verhaal."

Aanwezig

Tussen 1990 en 2003 maakt Marilène meer dan duizend (analoge) foto's van haar dochter. "Het was een spel tussen ons twee," zegt ze, "ik maakte foto's van mijn opgroei-

ende dochter zoals zoveel moeders dat doen." Het eerste deel van de tentoonstelling in Charleroi, *The Umbilical Vein*, toont dit analoge beeldarchief. We zien Lisa opgroeien van kind over puber tot adolescente. Nagespeelde filmtaferelen wisselen af met ensce-nering van haar eigen dromen en verlangens – een kind dat volwassen wil worden, een meisje dat haar vrouwelijkheid verkent. En, steeds onzichtbaar maar altijd aanwezig, de moeder die achter de camera staat. Ze nemen de naam memymom aan, een samentrekking van 'me and my mom'. "Ik vind het heel belangrijk dat er geen hoofdletters in de naam staan", legt Lisa uit. "We zijn gelijkwaardige partners in dit verhaal." Marilène vult aan: "Sommige mensen denken dat Lisa een mama's kindje is en dat ik alles stuur, maar zo is het helemaal niet. We zijn twee mensen die heel goed overeenkomen. Dat we ook moeder en dochter zijn heeft zijn voordelen, maar we zijn twee zelfstandige geesten."

▲ Den Deugniet, 2013.

Samen

In 2002 overlijdt echtgenoot en vader Jo De Boeck en worden de fotosessies onderbroken. Acht jaar later neemt memymom de draad weer op. Marilène en Lisa nemen beur- telings plaats voor en achter de (nu digitale) camera, en beide fotografen experimenteren met de nieuwe mogelijkheden van het nieuwe medium. Beeldmanipulatie met Photoshop krijgt een grotere rol, bijvoorbeeld bij het maken van compositiebeelden waarop moeder en/of dochter meermaals te zien zijn. "We fotograferen allebei, en we bewerken allebei beelden", legt Lisa uit. "Soms weten we niet meer wie wat gedaan heeft." In de foto's uit deze periode, verzameld onder de titel *The Digital Decade*, duiken ook andere decors op: een tuin, een straat, een verlaten badkuip in een modderveld, een eenzame hotelkamer met een kleurpalet dat van Edward Hopper geleend lijkt. Elke locatie opent nieuwe mogelijkheden om hun verhaal te plaatsen. In verschillende foto's wordt het moederschap gethematiseerd; Lisa poseert met een grote teddybeer voor haar buik, of terwijl ze een set identieke poppen de borst geeft.

Afgerond

Het derde hoofdstuk van hun samenwerking, *Somewhere Under The Rainbow*, is zekere

zin het een herneming van hoe het begon, met het naspelen van scènes uit geliefde films. Alleen zoekt memymom nu de echte locaties op. "Waar ik me vroeger als meisje van zes inbeeldde dat ik op een filmset stond, sta ik er nu in het echt, als vrouw van dertig", zegt Lisa. "Daarmee is de cirkel rond. Het is een droom die zich ontrold heeft. *This is our life.*"

Sinds de eerste foto's uit 1990 is ook hun manier van werken veranderd, zegt Marilène. "We zijn ernstiger geworden, het is niet meer louter een spelletje. We zijn hier niet aan begonnen met het idee dat het zou eindigen met een boek of een tentoonstel- ling in een fotomuseum."

Somewhere Under The Rainbow is nog niet afgesloten, maar intussen werken moeder en dochter ook samen aan andere projecten. "We hebben een heel archief met beelden die we van andere personen gemaakt hebben", zegt Lisa. "En ik wil heel graag een documentaire maken over de evolutie van onze samenwerking. De lijn die daarin zit, zie ik nu pas duidelijk. Waarom iemand deze tentoonstelling zou moeten zien? Omdat het een uniek verhaal is – we zijn het enige duo van moeder en dochter dat op deze manier samenwerkt. En omdat het iets doet met de kijker: het zal je ontroeren, en misschien ook verwarren."

"Het is een uniek verhaal dat iets doet met de kijker: het zal degene ontroeren, en misschien ook verwarren."

Lisa de Boeck en Marilène Coolens
memymom

t/m 20 jan 2019
Musée de la Photographie
Avenue Paul Pastur 11
Charleroi (B)
www.musephoto.be

▼ Early Retirement, 2017.

